

## Den hvide Slavehandel.

af

Distriktsforstander *Skovgaard-Mortensen*,

### III.

Jeg kan fortælle et andet godt oplysende Tilfælde. Vor Komitès Formand, Oberst Axel Liljefalk, foretog Sommeren 1905 en Rejse til New York og Chikago for at undersøge Forholdene med Hensyn til den hvide Slavehandel og træffe Foranstaltninger til, at vore unge Landsmandinder ved deres Ankomst til disse Millionbyer kan finde Raad og Vejledning samt Værn mod de lurende Farer. Hos den unge danske Præst, hvor Oberst L. boede i Chikago, ventedes en ung Pige fra Danmark, og man indfandt sig paa vedkommende Station til den berammede Tid for at tage imod hende; hun kom ikke, og Præstefolkene maatte gaa hjem igen. Henad Aften blev man urolig for, hvad der kunde være tilstødt den unge Pige, og Obersten gik da ud for at søge hendes Spor, men maatte ogsaa vende hjem med uforrettet Sag. Kort Tid efter ankom den unge Pige, ledsaget af en engelsk Dame, der arbejdede i det stedlige „Rejseværn“s Tjeneste. Den unge Pige var staaet af paa en fejl Station og havde opholdt sig nogen Tid i Ventesalen; der havde en meget forekommende farvet Gentleman tilbudt at ledsage hende til hendes Bestemmelsessted, og hun havde umistænksomt taget mod hans Tilbud. Imidlertid var den engelske Dame kommen og havde i Herren kendt en farlig Person. Hun gjorde da en Politibetjent opmærksom paa ham, og han maa ligeledes have erkendt Pigens farlige Stilling; thi med et „skrub af!“ fik han Herren fjernet og overgav nu Pigen til Damen. Da Obersten senere spurgte Pigen om, hvorledes det dog kunde falde hende ind at betro sig til en hende vildfremmed Mand, svarede hun med den største Frimodighed: „Hvad skulde jeg dog være bange for!“

Men jeg gad vide, hvor den unge Pige var kommen hen, hvis ikke Baneopsynsdamen havde frelst hende.

Et andet Eksempel fra disse sidste Dage: Min lille Broderdatter ønsker at komme til Tyskland for at lære Sproget, og for nogle Dage siden kommer hun glædestraalende til mig med et Avertissement fra Nationaltidendes Tillæg, hvorefter en ung dansk Pige kan faa en god Stilling i Huset hos en dansk Familie i Berlin til Selskab og Nytte for Fruen; der holdes Pige, og man skal skrive til Fru N. N.

i N. N.-Gade i Berlin. Jeg sender Avertissementet ned til den tyske Komite for at faa undersøgt Pladsen og faar hurtigt Svar tilbage om, at Fru N. N. boer i 1 Værelse og Køkken, Værelset lejer hun endda ud som chamber garni; hun sidder hele Dagen i en Beværtning i Nabohuset og er til Stadighed beruset, har en Veninde, som ernærer sig ved at leje Værelser ud til Gadens løse Fugle. Hun er straffet 3 Gange for Tyveri, sidste Gang med 1 Aars Tugthusstraf. Hun har haft en ung dansk Pige hos sig til Februar Maaned. da denne frasagde sig al Forbindelse med hende efter at have faaet et Barn under sit Ophold hos hende.

Kan man da advare for stærkt? Er det ikke bedre, at Folk bliver bange for at sende deres Døtre til Udlandet, end at blot een ung Pige gaar til Grunde?

Komiteen har sidste Aar undersøgt 60 Pladser i Udlandet og kun fundet 32 af dem antagelige; selvfølgelig kan man ikke deraf slutte, at de 28 Pladser alle vilde have ført de paagældende unge Piger i Fordærvelse; der kan jo være mange andre Grunde, hvorfor man ikke kan tilraade en ung Pige at tage mod en tilbudt Plads; men sikkert er det, at i hvert Fald 3 af Tilbudene har haft anden Hensigt end at skaffe unge Piger gode Pladser, medens 5 Tilbud har været overordentlig tvivlsomme.

Hvis derfor nogen her i Landet skulde sige til os: „I foruroliger Folk, opskræmmer dem, gør dem bange for at sende deres Døtre til Udlandet!“ saa vil jeg svare: „Gør vi det, saa har vi naaet vort Maal, thi vor Hensigt er netop at forurolige Folk i den Henseende“. Og vi vil vedblive dermed og betragte det som vor Hovedopgave; thi der er intet, unge Mennesker lettere glemmer end Advarsler. En advarende Røst maa lyde meget ofte, hvis den ikke skal være aldeles bortvejret, i samme Øjeblik, som den unge kommer ud paa egen Haand.

### Indholdsfortegnelse.

Martha Ottosen: Forslag til Lov om kommunal Valgret og Valgbarhed. — Fru Ann Margret Holmgren: Aabent Brev til Sveriges Kvinder. — Anna Brosbøll: Eskimo-Kvinder. — Maria Anholm: Skole for socialt Arbejde. — K. Bjerre: Mathilde Hansen. — Anna Koefoed: I Anledning af L. C. Schous Artikel. — Fra Kredsene. — Vor Sangbog. — „Kv. og Sf.“s Reservefond. — Rettelse. — Skovgaard-Mortensen: Den hvide Slavehandel.

Redaktør: cand. phil. *Helene Berg*.

Mich. Jensens Bogtrykkeri, Gasværksvej 9, København. B.